העליון בהחלטה דרמטית: סעיף הרצח שונה להריגה

עונשו של יונתן היילו, שהורשע ב־2010 ברצח ירון איילין שאנס וסחט אותו, הופחת להריגה ול־12 שנות מאסר במקום 20 ● משפחתו תמשיך להיאבק לשחרורו וצפויה לפנות לנשיא בבקשת חנינה

יאיר אלטמן,

כתבנו לענייני משפט

החלטה דרמטית התקבלה אתמול בבית המשפט העי ליון, ששינה את סעיף האישום שבו הורשע יונתן היילו מרצה להריגה, והפחית את עונש המאסר שלו מ־20 שנה ל-12 שנה.

בכך הפך העליון את החלטת בית המשפט המחוזי בלור, וקיבל למע־ שה, באופן חלקי, את הערעור שהגיש היילו על העונש שנגזר עליו.

היילו הורשע ברצח ירון איילין (27), שאנס אותו פעמיים וסחט ממנו כספים. משום שהוא מרצה כבר שש שנות מאסר, עשוי היילו להשתחרר כבר בעור שנתיים אם יוחלט לקצר את עונשו בשליש מתוך שש שנות המאסר שנותרו לו לרצות.

בפסק הרין כתבו שופטי העליון כי במקרה ספציפי זה הוכח קיומו של "קינטור מתמשך". כמו כן ציינו כי מדובר "בתקופה ארוכה של התעמ־ רות מצידו של המנוח כלפי המער־ ער, אשר כללה מסכת של אירועי אלימות, איומים באלימות, לרבות איומים על חייו של המערער, סחיטה כספית והתעללות מינית שכללה שני מעשה סדום".

לדברי השופטים, "זהו אחד מאותם מקרים שבהם המשפט אינו יכול לה־
כיל את מלוא מורכבותם של החיים
ושל הצער האנושי. כמו כן, זהו מקרה
שמחייב איזון בין ההתחשבות במצו־
קת הפרט לבין שיקולי צדק כלל־חב־
רתיים, ובכלל זה השמירה על קדו־
שת חייו של כל אדם, גם מי שפשע,
והחשש מפני מתן הכשר לעשיית דין
עצמית ולנסמה".

יונתן היילו בדיון בערעורו בביהמ"ש העליון, אתמול צילום: נעם ריבקין פנטון

השופט חנן מלצר הוסיף כי "היילו פעל מתוך אובדן עשתונות שנבע ממצבור מעשי ההתעמרות הפיי זיים, המיניים, המילוליים והנפשיים שביצע בו המנוח, וממעשי המנוח בתכוף לאירוע ההמתה, אשר מנעו ממנו לשקול את התוצאות המוס־ ריות של מעשיו... איז להביז מדבריי כי התנהגות היילו היתה סבירה שכן הוא קיבל החלטה, אף אם ספונטנית, להרוג את המנוח ועל כן אין לפטור אותו מאחריות פלילית. אלא שעליו לשאת בעונש ההולם את מעשיו. אדם אשר נפגש עם מי שהתעלל בו מינית ונלקח על ידו לאזור חשור ומבודד. קיים יסוד להניח כי הוא עומד לח־ וות התעללות מינית נוספת – הוא עלול להיכנע ל'תחושת הטבע האנו־ שי' ולאבד את עשתונותיו".

אלא שלמרות הדכרים הנחרצים, השופטים למעשה דחו את הטענות כי נסיבות חייו הקשות של היילו והחשש מהתנכלות נוספת, מינית, מאפשרים לו לטעון להגנה עצ־ מית. "הגנה עצמית המצדיקה הריגה מחייבת התקיימות שורה של תנאים",

העליון, אתמול צילום: נעם וינקין פנטון הסבירו. בתנאים אלה, קיומה של סכנה ממשית ומוחשית וגם פרו־ פורציונליות בין מעשה ההגנה לבין

הסכנה הנשקפת.

ד"ר דנה פוגץ', יו"ר נגה – המר־
כז הישראלי לזכויות נפגעי פשיעה,
אמרה בין השאר כי החלטת ביהמ"ש
העליון "היא לא פחות ממהפכנית,
משום שהיא מכירה בסבירות ההת־
נהגות של נפגע עבירה ההורג את
הממשיך לפגוע בו ולהטרירו, בכך
שהתייחס להתנהגותו של הנר־
צח כלפי היילו כמקרה של 'קינטור
מתמשך'". מצד שני, ציינה פוגץ' את
העובדה שביהמ"ש מסרב לקבוע שמ־
דובר בהגנה עצמית.

בני משפחת איילין, שהתקשו לקבל את פסיקת העליון, אמרו כי יפנו לבג"ץ. מנגד, בני משפחת היילו מתכוונים לפנות לנשיא המדינה, ראובן ריבלין, בכקשה למתן חנינה.

עוד על הפרשה במדור דעות, עמ' 33

הרג כדי להגן על עצמו יונתן היילו הורשע ב־2010 יינת ורני אנולו משרנות הרנות

תזכורת לפרשה

יונתן היילו הורשע ב־2010 ברצח ירון איילין משכונת קריית נורדאו בנתניה, לאחר שטען כי נסחט ונאנס על ידיו פעמיים בעבר. לטענתו, לאחר שניסה לאנוס אותו בפעם השלישית, הוא הרג אותו כהגנה עצמית. עזוב, איילין השמיע לעבר היילו מילים בעלות קונוטציה מינית ודרש ממנו כסף. כשהסתובב להטיל את מימיו, התנפל עליו

היילו מאחור. לדברי היילו, משום שחשב שאיילין מתכוון לאנוס אותו שוב, חנק אותו, היכה אותו ברא־ שו ובאיבר מינו באמצעות לבנה ורוצץ את גולגולתו. היילו הס־ גיר את עצמו למשטרה ושיחזר את מעשיו בפני החוקרים.

בגזר הדין של המחוזי נכתב: "כשמדובר בנטילת חיי אדם, הזכות לחיות עומדת לכל אדם באשר הוא, גם אם פשע וחטא"

בגזר הדין של בית המשפט המחוזי, שבו הורשע ברצח, נכתב, בין השאר, "השמירה על קדו־ שת החיים היא העומדת בראש

מתוך הקמפיין למען היילו

תכליות הענישה"; "כמקום שבו מדובר בנטילת חיי אדם, הזכות לחיות עומדת לכל אדם באשר הוא אדם, גם אם פשע וחטא, ודמו של כל אדם אינו הפקר". עוד נכתב כי "אף אם היה הנאשם קורבן למעשים איומים וקשים מצד המנוח, ישנן דרכים חוקיות להתמודד עם מעשים עברייניים כאלה ואין לתת לגיטימציה לנ-טילת חיים של אחר, גם בסי-טילת השות ומורכבות".

בשבועות שלפני הריון בער־ עור שהגיש היילו, התנהל מאבק למענו ברשת החברתית שקרא לבית המשפט לשקול מחרש את עונשו. בין השאר, קמפיין זה כלל גילוי דעת שעליו חתומים 48 חברי כנסת, משפטנים, אנשי אקרמיה ופעילי זכויות נשים.

יאיר אלטמן

